

40 DANA ZA ŽIVOT

8. dan, 12. 3. 2025.

Nakana:

Molimo za liječnike, medicinske sestre i tehničare, te sve zdravstvene djelatnike kako bi imali mudrosti i snage da zaštite najranjivije živote.

Sveto pismo:

Kad ugledaše zvijezdu, obradovaše se radošću veoma velikom. (Mt 2, 10)

Razmatranje:

U životu naše obitelji već duže je vrijeme postojala čežnja za četvrtim djetetom. Naša djeca su također silno željela brata ili sestru. Kad smo saznali da nas je Bog blagoslovio novim životom, svi smo bili presretni. Međutim, na drugom pregledu pokazalo se da beba ima anomaliju u razvoju, Acranis, te da nema nikakve šanse za život nakon poroda. Liječnici nam predlažu pobačaj, no mi ga odbijamo. Molimo ih da poštuju našu odluku: „Mi ne želimo ubiti naše Bogom dano dijete! Prepuštamo sve u Božje ruke, On je taj koji odlučuje kad počinje i kad završava nečiji život.“ Uz ljubav i molitvu duhovnika koji nas vodi već godinama, obitelji i naše župne zajednice, Gospodin nam daje dovoljno snage da izdržimo ovaj križ koji kroz ljudske oči teško možemo shvatiti. Jedino što možemo je prihvatiti ga. Shvaćamo da jedino vrijeme koje imamo s našom bebicom je ovo vrijeme sad i zato ga želimo dobro iskoristiti. Želimo da osjeti našu ljubav prema njoj bez obzira na to što je ovaj svijet odbacuje jer nije savršena. U Božjim očima je savršena.

Naš mali borac rastao je polagano, ali srce je kucalo do skoro punih devet mjeseci. Liječnici su bili zabrinuti za mene, zbog prevelike količine plodne vode te su predlagali da induciraju prijevremeni porod. Suprug i ja smo molili da dobijem prirodne trudove, koji su se već nekoliko dana nakon posljednje kontrole i konzultacije s liječnicima pojavili, na sam Badnjak. Pitamo se „Bože, zar je stigao taj dan?“ Osjećamo zabrinutost liječnika i

sestara, ali još više osjećamo Božju prisutnost koja nas grli i govori nam „Ja sam uz vas! Ne bojte se!“

2,5 sata nakon dolaska, rodila se naša malena Lucija za Nebo, predivnih buckastih obrašćica i prćastih usnica, izgledala je kao da spava. U predvečerje Božića otišla je ususret malenom Isusu u štalici. Postali smo roditelji anđela.

Sin i kćerke blizanke mirno su prihvatili vijest da je njihova dugo iščekivana seka otišla kod malog Isusa. Kao supruga i majka, mogu posvjedočiti kako sam doživjela predivan Božić u bolnici - bez okićenog bora, sjajnih žaruljica, svečanog odijela, svečano postavljenog stola - samo gola štalica i mir Božji, mir u srcu i povezanost s Nebeskim Stvoriteljem. Zahvaljujem Gospodinu što mi je dao da spoznam istinski smisao Božića, koji isključuje svaku užurbanost i materijalizam koji nam današnji svijet nameće kao sastavni dio slavlja Božića. Tako je malo potrebno. Predati se u Božje ruke i čvrsto zagrliti križ. Sada kada su radosni trenuci zajedničkog vremena sa Lucijom, a ujedno i žalosni zbog rastanka sa njom iza nas, do izražaja dolazi koliko je važna vjera u Boga i bračno zajedništvo. Ova situacija još nas je više povezala, kako u patnji, tako i u radosti. Na kraju svoje kalvarije Isus je rekao „*u ruke tvoje predajem duh svoj*“, a tako i ja kažem, Gospodine u tebe se uzdam, u tvoje ruke predajem život svoj, život koji je zamišljen za vječnost.

Život je dragocjen dar, dar od Boga i zato si ne smijemo uzimati za pravo, u ime nekakvih sloboda i prava na odlučivanje o vlastitom tijelu, da presuđujemo kad će taj život završiti.

Jasenska i Danijel Lovrenčić, Koprivnica

Molitva:

Slava Ocu i Sinu i Duhu Svetomu. Kako bijaše na početku, tako i sada i vazda i u vijeke vjekova. Amen.